

Joan VENY i Teresa CABRÉ (cur.)

Antoni M. Badia i Margarit: rellevància acadèmica, inquietud científica i servei a la llengua

Barcelona: Institut d'Estudis Catalans, 2022, p. 23-24

Parlament de la consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya

Vull començar donant l'enhorabona a l'organització i, també, a la Direcció General de Política Lingüística per la feina que han fet.

Enguany, el 2020, commemorem els cent anys del naixement d'Antoni M. Badia i Margarit, filòleg i lingüista, professor i investigador. Celebrar l'Any Badia i Margarit és un deure inexcusable per molts aspectes, però sobretot per la dimensió del professor Badia, per la seva feina i la passió amb la qual va treballar per la llengua catalana, i és per aquest motiu que el Govern va incloure la celebració entre les commemoracions oficials.

El professor Badia era un científic d'una exigència i d'un rigor exemplars, que va posar la seva saviesa al servei de la llengua catalana, i que creia que som els catalans els que tenim la responsabilitat de salvar la nostra llengua. Moderadament optimista sobre el futur de la llengua, Badia i Margarit tenia la confiança que el català seguiria ben viu, però també assegurava que si un dia el català desapareix serà perquè els catalanoparlants haurem deixat de parlar la nostra llengua. Per tant, tots i totes, catalans i catalanes, tenim una gran responsabilitat, i l'obligació de fer que això no passi. Ja sabem que no es pot demanar que tothom sigui un heroi, però «una mica heroi, sí», deia el professor Badia.

Honorar els nostres intel·lectuals és un deure que com a societat adulta tenim, i «qui honora, s'honora», i en aquest sentit, des del Departament de Cultura impulsem els anys commemoratius amb la finalitat de donar visibilitat al nostre llegat i també de fer-lo valer. En reconèixer, doncs, els fills més distingits, Catalunya allò que reconeix i proclama són els seus objectius com a país i la voluntat ferma d'esdevenir una societat més culta i més coherent.

Badia i Margarit no era una persona d'homenatges, dit per ell mateix, però hauria tingut de ben segur la debilitat d'acceptar aquest, perquè és un homenatge

acadèmic a la seva tasca ingent de defensa de la llengua, i a la seva tasca docent i de recerca a la universitat.

Des de fa dos mesos i escaig que tinc l'honor i la responsabilitat de ser consellera de Cultura. Ens ha tocat viure un moment delicat. Hem de lamentar la suspensió temporal de l'activitat escènica, musical i cinematogràfica, però la declaració de la cultura com a bé essencial ha fet possible que poguéssim palliar fins al moment els efectes de les restriccions. I també ens permet aixecar-les al més ràpidament possible amb l'objectiu de preservar els drets culturals de la ciutadania.

Com no pot ser d'una altra manera, treballem constantment per fer possible aquesta represa, però també amb tot el respecte per les dades sanitàries, per protegir la vida i els més vulnerables, i per disminuir el ritme de contagis. Actes com aquest són una bona mostra d'aquesta tossuderia, que la cultura no s'aturi, ni que sigui a través de canals alternatius. Són actes de resiliència tan propis de la nostra societat, i més en els moments i en els contextos actuals, per la crisi sanitària, per la crisi econòmica que hi va aparellada, però també per la repressió social i política que no cessa, com bé sabeu.

La commemoració del centenari del professor Badia i Margarit és una iniciativa molt important per fer justícia al seu llegat i a l'empremta que va deixar en el patrimoni col·lectiu dels catalans.

Endavant, amb tota la força que mereix Antoni M. Badia i Margarit.

ÀNGELS PONSÀ
Consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya